

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुलचोक ललितपुर
इजलास

माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद ढुङ्गाना
लेखा सदस्य श्री वासुदेव खनाल

फैसला

२०७९/०८० सालको निर्णय नं. ४३८

पुनरावेदन नं. ०७७-RB-००३३

पुनरावेदन दर्ता मिति:-२०७७।०४।१८

मुद्दा:- आयकर (आ.व. २०७३/०७४) ।

श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. (स्थायी लेखा नं. ३०१३४२३४०) को तर्फबाट अधिकार प्राप्त संचालक राहुल कुमार अग्रवाल.....१	} पुनरावेदक
<u>विरुद्ध</u>	
श्री ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर.....१	} प्रत्यर्थी
श्री आन्तरिक राजस्व विभाग, काठमाण्डौं.....१	

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय:- ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर

शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी:- प्रमुख कर प्रशासक श्री धनिराम शर्मा

शुरु कार्यालयको निर्णय मिति:-२०७६।०३।३०

प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय गर्ने कार्यालय र पदाधिकारी

निर्णय गर्ने कार्यालय:- आन्तरिक राजस्व विभाग

निर्णय गर्ने पदाधिकारी:- श्री बिनोद बहादुर कुँवर

निर्णय मिति:- २०७६।१२।०७

उपस्थित कानून व्यवसायीहरु

पुनरावेदकका तर्फबाट:- विद्वान अधिवक्ता श्री सिताराम अग्रवाल

प्रत्यर्थी कार्यालयहरूका तर्फबाट:- विद्वान सहायक-न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकर

अवलम्बित नजीर: *

ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरका प्रमुख कर प्रशासक श्री धनिराम शर्माबाट मिति २०७६।०३।३० मा भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश र सोही आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत उपर राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) र आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११६ बमोजिम पर्न आएको प्रस्तुत पुनरावेदन यसै न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार भित्रको हुँदा प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं न्यायाधिकरणको ठहर यस प्रकार रहेको छ:-

तथ्य खण्ड

१. ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरको कार्यक्षेत्र अन्तर्गतका करदाता श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि.ले आ.व. २०७३/०७४ को आयकर ऐन, २०५८ को दफा ९९ बमोजिम कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा ९६ अनुसार उद्योगतर्फ करयोग्य आय रु.६३,९५,४३८।४९ र व्यापारतर्फ नोक्सानी रु.६०,३६९।५९ कायम गरी मिति २०७४।०९।२५ मा ठूला करदाता कार्यालयमा आय विवरण पेश गरेको।
२. आ.व. २०७३/०७४ को लागि ठूला करदाता कार्यालयबाट श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. को उक्त आ.व. को कारोवारको पूर्ण कर परीक्षण गर्ने शिलसिलामा आय विवरण र संलग्न वासलात एवं नाफा नोक्सान हिसावको साथै परीक्षणको क्रममा पेश भए सम्मका कागजातको अध्ययन गर्दा आयकर ऐन, २०५८ अनुसार आयमा समावेश गर्नुपर्ने रकमहरू समावेश नगरेको तथा खर्च कट्टी गर्न नपाइने खर्च दावी भएको देखिएकोले सोही ऐनको दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्ने प्रयोजनको उद्योग तर्फ रु.७२,४७,१०७।०३ करयोग्य आय कायम गर्नुपर्ने भएकोले सो बमोजिम गर्नु नपर्ने कुनै ठोस सबुत प्रमाण प्रमाण भए पत्र प्राप्त भएको मितिले १५ (पन्ध्र) दिनभित्र पेश गर्नु भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट करदाताको नाउँमा मिति २०७६।०३।०९ मा सूचना जारी गरिएको।
३. ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७६।०३।०९ मा विस्तृत व्यहोरा खुलाई लिखित सूचना जारी गरिएकोमा उक्त पत्र करदाताले मिति २०७६।०३।१० मा नै बुझी लिई सोको जवाफ तोकिएको म्यादभित्रै मिति २०७६।०३।१७ मा पेस गरेको।
४. यसमा करदाताले सामान्य व्यावसाय तर्फ रु.२७,५९,४२९।५२ लागत भएको कच्चा पदार्थ लाई कुनै ठोस कारण र आधार विना लागत मूल्य भन्दा रु.६०,३७०।- कम मा विक्री गरेको देखिएकोले कम्तिमा लागत मूल्यमा नै विक्री गरेको मान्दा हुन आउने कम मूल्य रु.६०,३७०।- लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७(२) बमोजिम मुनाफा र लाभमा समावेश गर्नुपर्ने लगायत उद्योग तर्फ रु.७२,४७,१०७।०३ (अक्षरूपी वहत्तर लाख सत्वालिस

हजार एक सय सात रूपैयाँ र तीन पैसा मात्र) संशोधित करयोग्य आय कायम हुने गरी आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्ने ठहर्छ भनी मिति २०७६।०३।३० मा ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णय पर्चा।

५. आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१ ले ऐनको उद्देश्य बमोजिम न्यायोचित आधारमा समायोजन गर्न संशोधित कर निर्धारण गर्न सक्ने व्यवस्था गरेको छ। कार्यालयले न्यायोचित आधारमा समायोजन गरेको छैन। त्यसैले ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन ललितपुरबाट भएको कर निर्धारण बदर गरी पाऊँ भनी करदाताले आन्तरिक राजस्व विभागमा मिति २०७६।५।१ मा दिएको निवेदन।

६. यसमा लागत मूल्य भन्दा कममा विक्री गरेको लाई थप विक्री कायम गरेको सम्बन्धमा निवेदकले कम मूल्यमा विक्री गरेको वस्तुहरूको गुणस्तरहीन वस्तु हो भनी मान्नुपर्ने कुनै पनि प्रमाण जवाफ साथ पेश हुन नआएको भनी कार्यालयले लागत मूल्य बराबर नै विक्री मानी कर निर्धारण गरेको कानून सम्मत देखिएकोले निवेदकको जिकिर पुग्न नसक्ने, लगायत हास खर्च कट्टी तथा मर्मत सुधार खर्च अमान्य गरिएको सम्बन्धमा उत्पादनमूलक विशेष उद्योगले आयकर ऐन, २०५८ को अनुसूची २ को दफा १ बमोजिम हासयोग्य सम्पत्तिमा सोही अनुसूचीको दफा ३ को उपदफा (२) बमोजिम उल्लेखित हासयोग्य सम्पत्तिको लागि लागू हुने हास कट्टीको दरमा एक तिहाइले थप हास खर्च कट्टी गणना गर्ने प्रयोजनको लागि कार्यालयबाट गत आर्थिक वर्षको कर परीक्षणबाट हास आधारमा परिवर्तन भई ऐनको दफा १६ अनुसार मर्मत खर्चको सीमा समेत फरक पर्न गएकोले सो वर्गको हास आधारमा ७(सात) प्रतिशत भन्दा बढी मर्मत खर्च दावी गरेको हुँदा सो खर्च कट्टी दिन नमिल्ने, उठाउनु पर्ने Debtors नउठाएको रकमको ब्याज खर्च कट्टी सम्बन्धमा करदाताले आफुले उठाउनुपर्ने रकम उठाउने प्रयत्न समेत नगरी आसामीको रूपमा चलाउन दिदा सो रकम निवेदकको व्यवसायमा प्रयोग भएको भनी मान्न मिल्ने नदेखिएको हुँदा कम्पनीले नियमित कारोबार नगर्ने व्यक्तिलाई लामो समय देखि आसामी देखाएको रकममा निवेदकले तिरेको औषत ब्याज दरको रकमले हुन आउने रकमलाई कार्यालयले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ अनुसार कट्टी दिन नमिल्ने एवं Loading and Unloading शिर्षकको खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१(६) बमोजिमको सूचनाको जवाफमा उक्त खर्च पुष्टि हुने प्रमाण, बिल, बिजक तथा भुक्तानीको प्रमाण समेत पेश नगरेको हुँदा वास्तविक खर्च मात्र नसकिने भनी निर्णय पर्चामा उल्लेख गरी कार्यालयले कर निर्धारण गरेको देखिन्छ। निवेदकले प्रमाण पेश गरेको भनी जिकिर लिएता पनि कुन बिजकबाट कुन कुन मितिमा सो खर्च दावी गरेको हो र सोको भुक्तानी के कसरी भएको हो भन्ने तथ्य तथा प्रमाण कार्यालयमा पेश गरेको नदेखिएको साथै आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२०(क) को शुल्क सम्बन्धमा करदाताले दफा ९९ बमोजिम पेश गरेको विवरण उपर तोकिएको समयमा कार्यालयले संशोधित कर निर्धारण गर्न सक्ने व्यवस्था

ऐनको दफा १०१ मा रहेको र यसरी संशोधित कर निर्धारण हुँदा थप कर दायित्व सिर्जना हुने गरी आय कायम भएको अवस्थामा करदाताले स्वयं घोषणा गरी बुझाएको कर विवरण यथार्थ रहेको मात्र मिलने नदेखिदा थप करयोग्य आय कायम भएको रकममा कार्यालयले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२०(क) बमोजिमको शुल्क समेत लगाई कर तथा ब्याज रकम समेत गणना गरी आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०२ बमोजिमको सूचना निवेदकलाई दिएको देखिएको हुँदा निवेदकको जिकिर पुग्न नसक्ने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०७६।१२।०७ मा आन्तरिक राजस्व विभागका महनिर्देशकबाट भएको निर्णय पर्चा।

७. करदाता कम्पनीले लागत मूल्य भन्दा घटीमा बिक्री गर्न नमिल्ने व्यवस्था आयकर ऐन र मूल्य अभिवृद्धि कर ऐनमा छैन। गुणस्तर अनुसार वस्तुको बजार मूल्य फरक फरक हुने हुँदा कमजोर गुणस्तरको वस्तु सस्तोमा बेचनुपर्ने हुन्छ। बजार मूल्य भन्दा कममा बिक्री गरेको छैन, हास खर्च कट्टी तथा मर्मत सुधार खर्च कट्टी सम्बन्धमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा १९ अन्तर्गत अनुसूची २ को दफा ३(२) अनुसार हास कट्टी दावी गरिएको छ। उक्त दफा अन्तर्गत थप एक तिहाई हास कट्टी गर्नुपर्ने बाध्यात्मक व्यवस्था रहेको र सुविधा लिनुपर्ने भनी हास खर्च कट्टी अमान्य गर्ने तथा मर्मत सुधार खर्च बढी दावी गरेको भनी खर्च कट्टी अमान्य गरेको कानून विपरीत छ। साथै वासलातमा देखाइएको Sundry Debtors वास्तविक हो र तिनीहरूसंग भएको कारोबार पनि सामान्य औद्योगिक चलनचल्ती अन्तर्गत नै भएको हो। बैंकबाट लिएको ऋणमा तिरेको व्याज यथार्थ रहेकोमा विवाद नगरी Sundry debtors को रकमलाई आधार लिई व्याज खर्च कट्टी अमान्य गर्नु आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४(१) विपरीत रहेको छ। Loading & Unloading शिर्षकको खर्चको प्रमाण कर परीक्षणको समयमा पेश गरी सकेकोमा सोको प्रमाण जाँचबुझ नै नगरी एकमुष्ट खर्च कट्टी अमान्य गरेको त्रुटिपूर्ण छ भन्ने लगायत आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२०(क) को शुल्क सम्बन्धमा ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश र सो आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागबाट भएको निर्णय बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको करदाताको तर्फबाट मिति २०७७।०४।१८ मा यस न्यायाधिकरणमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र।
८. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा १४० को उपदफा (३) बमोजिम छलफल प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाडौँलाई पेशीको सूचना दिई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने मिति २०७८।०४।२९ मा यस न्यायाधिकरणबाट भएको आदेश।

ठहर खण्ड

९. नियम बमोजिम पेसी सूचिमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक करदाता शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. का तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान अधिवक्ता श्री सिताराम अग्रवालले ठूला करदाता कार्यालयबाट पुनरावेदक करदाताको हकमा भएको संशोधित कर निर्धारणको

- आदेश तथा सोही आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत मिलेको नहुँदा बदर गरी पाउँ भनी प्रस्तुत गर्नु भएको बहस समेत सुनियो।
१०. प्रत्यर्थी कार्यालयका तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाडौँका विद्वान सहायक-न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले शुरू कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश र सो निर्णयलाई सदर गर्ने गरी अन्तरिक राजस्व विभागले गरेको निर्णय समेत कानून सम्मत नै रहेको देखिँदा सदर गरी पाउँ भनी गर्नुभएको बहस समेत सुनियो।
११. करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरू, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहस बुदाँहरू र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, ठूला करदाता कार्यालय ललितपुरबाट करदाताको हकमा भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश र सो आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय मिलेको छ, छैन? करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन? भन्ने प्रश्नमा नै निर्णय दिनुपर्ने देखियो।
१२. अब पुनरावेदक करदाताले लिएको पुनरावेदन जिकिरतर्फ दृष्टिगत गर्दा पहिलो जिकिर लागत मूल्यभन्दा कममा बिक्री गरेकोलाई थप बिक्री कायम रहेको सम्बन्धमा देखिन्छ। करदाताले गुणस्तरहिन र कमजोर बस्तु सस्तोमा बिक्री गरेको हो। बजार मूल्य भन्दा कममा बिक्री गरेको छैन भन्ने जिकिर लिएको पाइयो। ठूला करदाता कार्यालयले लागत मूल्य भन्दा कममा बिक्री गरेको भनी सामान्य व्यवसायतर्फ रु.२७,५९,४२९।५२ लागत भएको कच्चा पदार्थलाई लागत भन्दा रु.६०,३७०।- कममा बिक्री गरेकोले कम्तीमा लागत मूल्यमा नै बिक्री गरेको मान्दा हुन आउने कम मूल्य रु.६०,३७०।- लाई करदाता कम्पनीको आयमा समावेश गरेको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७(२) मा "कुनै व्यक्तिको कुनै आय वर्षमा व्यवसाय संचालनबाट भएको मुनाफा र लाभको गणना गर्दा सो व्यक्तिले सो वर्षभित्र प्राप्त गरेको देहायका रकमहरू समावेश गरी गणना गर्नुपर्नेछ" भन्ने व्यवस्था गरी खण्ड (ख) मा "व्यापारिक मौज्जातको निःसर्गबाट प्राप्त रकम" भन्ने उल्लेख गरी खण्ड (ग) मा "कुनै व्यक्तिको व्यवसायिक सम्पत्ति वा व्यवसायिक दायित्वको निःसर्गबाट प्राप्त खुद आय" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको छ। पुनरावेदक करदाता कच्चा पदार्थको उपयोग गरी तयारी वस्तुको उत्पादन गर्ने उद्योगको रूपमा रहेको देखिन्छ। उद्योगले सामान्य व्यवसायतर्फ रु.२७,५९,४२९।५२ लागत भएको कच्चा पदार्थलाई लागत भन्दा रु.६०,३७०।- कममा बिक्री गरेकोले कम्तीमा लागत मूल्यमा नै बिक्री गरेको मान्दा हुन आउने कम मूल्य रु.६०,३७०।- मुनाफा र लाभमा समावेश हुनु नपर्ने कुनै प्रमाण पेश गर्न सकेको देखिँदैन। करदाताले आफ्नो उत्पादन बिक्री गरेको नभई अन्यत्रबाट खरिद गरी ल्याएको कच्चा पदार्थ नै कम मूल्यमा बिक्री गरेको देखिन्छ। त्यसो गर्नुपर्नाको कुनै ठोस आधार देखाएको पाइँदैन। अतः पुनरावेदक करदाताले लागत मूल्यमा नै बिक्री गरेको मान्दा हुने आउने कम मूल्य रु.६०,३७०।०० लाई आयकर ऐन, २०५८ को

दफा ७(२) बमोजिम लागत मूल्य बराबर नै बिक्री मानी निर्धारण गरिएको कर मनासिव नै देखियो।

१३. करदाताको दोस्रो पुनरावेदन जिकिर हास खर्च कट्टी अमान्य गरेको विषयमा रहेको देखिन्छ। ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा दावी लिईएको हास खर्च रु. ८,२८५।६४ लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १९ बमोजिम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी गरिएको निर्णयका सम्बन्धमा त्रुटिपूर्ण भनी करदाताले जिकिर लिएको देखिन्छ। करदाताले आयकर ऐन, २०५८ को अनुसूची २ को उपदफा (३) अन्तर्गत उत्पादनमूलक उद्योगलाई थप एक तिहाई हास खर्च लिन पाउने सुविधा उपलब्ध गराएको स्वेच्छिक व्यवस्था हो। उद्योगले थप हास सुविधा लिएको छैन। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १९ अन्तर्गत अनुसूची २ को दफा ३(२) अनुसार हास कट्टी दावी गरिएको हुँदा ठूला करदाता कार्यालयले यस सम्बन्धमा गरेको निर्णय बदर हुनु पर्दछ भन्ने करदाताको मुख्य पुनरावेदन जिकिर रहेको देखिन्छ। पुनरावेदक कम्पनी विशेष उद्योग भएको र विशेष उद्योगले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १९ अनुसार हास खर्च गणना गर्दा सोही ऐनको अनुसूची २ को दफा २ को उपदफा ३(क) मा व्यवस्था भए बमोजिम थप एक तिहाईको दरले हुने रकम समावेश गरी हास कट्टी गणना गर्नु पर्नेमा सो नगरी घटी रकम हास खर्च दावी गरेको नमिल्ने भनी निर्णय पर्चामा व्यहोरा उल्लेख गरिएको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को अनुसूची २ ले स्पष्ट निर्दिष्ट गरेको सुविधा लिए पनि हुने नलिए पनि हुने, यो करदाताको लागि स्वेच्छिक हो भनी करदाताले लिएको तर्कसँग सहमत हुन सकिएन। त्यसैले यो पुनरावेदन जिकिर पुनर्गन गर्न सक्ने देखिएन।
१४. त्यसैगरी करदाताले लिएको तेस्रो पुनरावेदन जिकिर मर्मत सुधार खर्च कट्टी अमान्य सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। करदाताले ठूला करदाता कार्यालयबाट अन्तिम कर निर्धारण आदेशको क्रममा मर्मत तथा सुधार खर्च दावी गर्दा ७ प्रतिशत भन्दा बढी दावी गरिएकोले सो बढी खर्च दावी भएको रकम रु. ३५,२८९।४४ लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १६ बमोजिम खर्च कट्टी नहुने भनी लिएको आधार कानूनसम्मत नरहेको हुँदा बदर गरी पाउँ भनी पुनरावेदन जिकिर लिएको देखिन्छ। प्रस्तुत जिकिरका विषयमा ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णय व्यहोरामा करदाताले पेश गरेको विवरण बमोजिम दावी गरेको रु ३५,२८९।४४ बढी मर्मत तथा सुधार खर्च अमान्य हुने भन्ने उल्लेख भएको देखिन्छ। करदाताले पुनरावेदन जिकिरमा कम्पनीले आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम हास योग्य सम्पत्तिको हास भए वापत अनुसूची २ बमोजिम हासकट्टी गर्नुपर्ने हुन्छ। अनुसूची २ को दफा ३(२) अनुसार हासयोग्य सम्पत्तिका लागि लागु हुने हासकट्टीको दरमा एकतिहाईले थप पाउने गरी ऐनले दिएको सुविधालाई बाध्यात्मक व्यवस्थाको रूपमा प्रयोग गरी कानून विपरीत बढी मर्मत सुधार खर्च दावी नगरिएको भन्ने तर्कसम्म पेश गरेको भएतापनि सो को पुष्टि सबुद प्रमाणबाट गर्न सकेको देखिदैन। करदाताले आयकर ऐनको अनुसूची २ ले स्पष्ट निर्दिष्ट गरेको सुविधा लिनै पर्ने

सम्बन्धमा माथि प्रकरण नं. १३ मा विवेचना भइसकेको छ। तसर्थ प्रस्तुत विवादका सम्बन्धमा ठूला करदाता कार्यालयबाट आयकर ऐन, २०५८ को दफा १६ बमोजिम रु.३५,२८९।४४ मर्मत तथा सुधार खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी गरेको संशोधित कर निर्धारण आदेश मिलेकै देखिन्छ।

१५. पुनरावेदक करदाताको चौथो पुनरावेदन जिकिर उठाउनु पर्ने Debtors नउठाएको रकमको ब्याज कट्टी अमान्य सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। करदाता कम्पनीले व्यवसायबाट आय आर्जन गर्ने प्रयोजनका लागि चाहिने कच्चा पदार्थ खरिदको लागि Short term loan लिएको हो। वासलातमा देखाएको Sundry debtors वास्तविक हो र ब्याज खर्च अमान्य गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट औषत ८ प्रतिशतले हुने ब्याज रु.९८,३५९।०० आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४(१) बमोजिम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी भएको निर्णयमा चित्त नबुझाई प्रस्तुत पुनरावेदन जिकिर लिएको देखिन्छ। करदाताको वासलातको परीक्षण गर्दा आसामीहरुबाट उठाउन बाँकी रहेको रकम उठाउन कुनै पनि कानुनी प्रयास नगरिकन बैंकबाट ऋण लिई ब्याज खर्च दावी गरेको र सो ऋण बापतको ब्याज खर्च उद्योगको आय आर्जनको लागि भएको नदेखिएकोले उठ्न बाँकी रहेको रकमको औषत ब्याजदर ८ प्रतिशतले हुन आउने ब्याज रु.९८,३५९।०० आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४(१) बमोजिम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट निर्णय भएको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ मा कुनै रकम ऋण लिए वापत सो ऋण दायित्व सिर्जना भएकोमा सो रकम सोही वर्ष प्रयोग गरिएको वा सो वर्षमा प्रयोग गरिएका कुनै सम्पत्ति खरिद गर्न प्रयोग गरिएको भए सवै ब्याज रकम खर्च कट्टी पाउने व्यवस्था रहेको देखिन्छ। यसरी आयकर ऐनको दफा १४ ले निर्दिष्ट गरेको प्रावधान प्रतिकूल हुने गरी Sundry debtors बाट उठाउन बाँकी रकमको ब्याज हिसाव गरी खर्च कट्टी दावी गरेको कानूनसम्मत नहुँदा शुरु निर्णय मिलेकै देखिन आयो ।

१६. पुनरावेदक करदाताको अन्तिम पुनरावेदन जिकिर Stacking/Loading and Unloading शिर्षकको रु.७,०९,७४२।४६ रकम खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। पुनरावेदक करदाताले शुरु ठूला करदाता कार्यालयमा मिति २०७६।०३।१७ मा पेश गरेको जवाफमा करदाताले यस सम्बन्धमा Stacking/Loading and Unloading खर्च व्यवसायसँग सम्बन्धित भएको भनी पुष्टी हुने ठोस प्रमाण, बिल, बीजक तथा भरपाई बाट देखिने कुनै पनि प्रमाण पेश गरेको पाइएन। आयकर ऐन, २०५८ को दफा ८१ को उपदफा (१) को खण्ड (ग) बमोजिम खर्च कट्टीलाई पुष्ट्याई गर्ने कागजात करदाताले खडा गरी राखेको हुनुपर्ने र कर परीक्षणका बखत पेश गर्न सक्नुपर्ने हुन्छ। सबुद प्रमाणबाट पुष्टि नगरी केवल मौखिक आधारमा खर्च दावी गरेकोमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा १५ बमोजिम खर्च कट्टी दिन मिल्ने नदेखिँदा यस शिर्षकमा दावी गरेको खर्च कट्टी अमान्य गरेको निर्णय कानून सम्मत नै देखिन आउँछ।

१७. तसर्थ, माथि विवेचना गरिएको आधार र कारणबाट करदाता श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. (स्थायी लेखा नं.३०१३४२३४०) को आ.व. २०७३।०७४ को संशोधित कर निर्धारण गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट मिति २०७६।०३।३० मा भएको निर्णय तथा सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७६।१२।७ मा भएको निर्णय समेत मिलेकै देखिदा सदर हुने ठहर्छ। करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरूमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसिल खण्ड

१. फैसलाको प्रतिलिपी सहित फैसला भएको जानकारी विशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाण्डौलाई पठाईदिनु।
२. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतीय प्रति यस न्यायाधिकरणको सफ्टवेयरमा अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।
३. सरोकारवाला पक्षले फैसलाको प्रतिलिपी माग गरेमा लाग्ने दस्तुर लिई नियमानुसार प्रतिलिपी दिनु।
४. प्रस्तुत पुनरावेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरु मिसिल ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर पठाई रेकर्ड मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा म सहमत छु।

बासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

शाखा अधिकृत:लक्ष्मी प्रसाद शर्मा

ईति सम्बत् २०८० साल जेठ २८ गते रोज १ शुभम् ----- ।

फैसला प्रमाणिकरण मिति:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम ललितपुरको छाप